

talte som Ordspører i Landstinget, men een Ting vil jeg gjøre opmærksom paa, fordi jeg haaber, den vil være tilstrækkelig til at belees at omvende den ærede Rigsdagsmand for Narhuus Amts 1ste Valgkreds (Winther) og føre ham bort fra det Standpunkt, som han med Hensyn til dette Punkt indtager i denne Sag. Hvad var det, den ærede Rigsdagsmand sagde? Han sagde: Den og den Minister udtaler sig saaledes om Ny Mølle; har har for to Aar siden udtalt sig paa en anden, lige modsat Maade om Ny Mølle; hvad er altsaa Følgen heraf? Det er, at vi altsaa slet ikke kunne tage noget Hensyn til disse Ytringer. Men hvorfor nu betragte den høitærede Ministers Ytringer paa en anden Maade end den, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand betragter Ytringer fra andre Mænd under "ganske de samme Forhold? Det vil dog være de Herrer klart, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) til en Tid bruger Ytringer, som ere ganske modsatte dem, han til en anden Tid bruger om samme Sag, men dog har jeg aldrig hørt den ærede Rigsdagsmand for Narhuus Amts 1ste Valgkreds sige det Samme derom, som han nu siger om Ministerens Ytringer; nei tværtimod, han har, saavidt jeg har lagt Mærke til, altid fulgt med de sidste Ytringer af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds, uagtet de vare i Strid med de første. — Den sidstnævnte ærede Rigsdagsmand har sagt: Den hele Jernbane duer ikke, saalænge Jernbanen gaaer igjennem Fredericia. Det er det sørgelige Punkt, og man maa gjøre, hvad man gjøre vil, saalænge den gaaer dertil, er den skadelig i alle mulige Henseender, og ikke mindst i militair Henseende. Dette udførte den ærede Rigsdagsmand derhen, at han sagde: Deels er det absolut galt at have en Jernbanestation inde i en Fæstning, deels har det viist sig, at Jernbanerne ikke have spillet nogen Rolle under de Krige, der have fundet Steb, efterat Europa er bleven bedækket med Jernbanenet. Hvad det Første angaaer, da vil den meget ærede Rigsdagsmand vistnok indrømme mig, at det Folk, som forstaaer sig bedst paa Krig, er Franskmændene; det have de viist til enhver Tid, og navnlig ogsaa i den senere Tid. Hvoraf kom-

mer det nu, at der gaaer Jernbaner igjennem alle de store Fæstninger, Lille, Metz, Strasbourg og Lyon, hvortil Frankrig støtter sit Hovedforsvar mod Nord, Nordost og Ost, den schweitsiske og italienske Grændse? Hvorfor ere disse stærkt befæstede Byer Centra for Jernbaner? Dersom dette var galt, vilde det dog være mærkværdigt. Jeg behøver ikke at gaae længere end til det kjære Land Preussen. Hvorved forsvares Tybftland Rhinen? Ved Köln og Mainz. Nu spørger jeg, gaaer ikke Jernbanen gjennem Köln, og er ikke det samme Tilfældet med Knudepunktet for Jernbanerne mellem Weser og Oder, Magdeburg? Dernæst meente den ærede Rigsdagsmand, at der ikke kan vises Exempler i de nyere Krige paa, at Jernbanerne have havt bethdelig Indflydelse derved, at de have støttet Armeernes Operationer. Jeg skal ikke tage Hensyn til saadanne Ting, der ere Enhver bekjendte, som den Betydning, Jernbanen fra Paris til Marseille havde under den Krimiske Krig for Franskmændene, og den fra Moskva til Odessa paa den anden Side for Russerne, men jeg nævnte under den ærede Rigsdagsmands Foredrag „den italienske Krig“ — jeg gjorde det rigtignok som et Incidentspunkt, jeg havde dengang ikke Lov til at tale, men den ærede Rigsdagsmand har selv i den Henseende givet Exemplet. Jeg vil tillade mig at bemærke, at det dog maa være Enhver bekjendt, at dengang Østerrigerne troede paa Grund af Kampen ved Montebello, at Franskmændene vilde trænge frem fra Stradella til Piacenza, ogsaa fordi Angrebet ved Palestro var saa svagt, da kastede Napoleon Styrken af sin Hær, netop paa Jernbanen mod Nord gjennem Sesiadalen, gif over Ticino og vandt Slaget ved Magenta. Det kan ikke modsiges; saaledes er det udtalt af alle Krigsfyndige i Frankrig, og vel af Alle dem, der have strevet derom. Desuden taler Sagen selv derfor, hvad Enhver maa indrømme, som er vant til at see paa et Kort. Jeg troer saaledes, at de Bemærknirger, som den ærede Rigsdagsmand anstillede om Jernbaner, mere vilde have hjemme i Tiden, før der var Jernbaner, end i Tiden, efterat vi have dem. — Jeg skal nu udtale, at den Jernbane, jeg anseer for den rette, er den, som gaaer over Horsens, Fulb-